

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstillerne ønsker med beslutningsforslaget at tvinge regeringen til at tilvejebringe indkvarteringspladser til de hjemløse og sørge for varige løsninger på de hjemløses boligproblemer.

Formålet med beslutningsforslaget er dels at afhjælpe et akut boligproblem for de hjemløse, dels at få dette tilbagevendende boligproblem løst på lang sigt.

I efteråret 1998 besluttede Københavns Kommune at nedlægge et antal af kommunens herbergspladser. Resultatet af beslutningen er selvsagt, at mange hjemløse mangler tag over hovedet i en kold vinter. De er derfor henvist til at overnatte hos venner og bekendte eller i værste fald på gaden, i trappeopgange, på riste eller bænke, i papkasser eller lignende, hvilket en del vitterlig gør.

Beslutningen var helt uforståelig og hjerteløs, når man tager i betragtning, at der skønsmæssigt er et stort antal hjemløse alene i hovedstadsområdet. De fleste er umiddelbart i stand til at skaffe sig tag over hovedet, men desværre er der en restgruppe, som kun har gaden tilbage. Ofte er det netop de i forvejen dårligst stillede, der ikke har tag over hovedet.

Forslagsstillerne finder det helt uacceptabelt, at danske statsborgere i et velfærdssamfund som Danmark er henvist til at overnatte på gaden. Denne skandaløse tilstand må nu bringes til ophør.

Derfor må regeringen sørge for de nødvendige overnatningspladser til de hjemløse. Regeringen må:

- straks, og indtil der er fundet mere varige løsninger på boligproblemerne for de hjemløse, stille garanti for åbning af de herbergspladser, som Københavns Kommune tidligere har lukket.
- sørge for, at de mobile barakbyer, som i sin tid blev anvendt til indkvartering af flygtninge, op sættes relevante steder i landet.
- alternativt tilvejebringe et hotelskib af den type, som i lang tid lå i Københavns Sydhavn.

Er viljen til stede, vil et sådant hotelskib kunne være på plads i løbet af kort tid, måske en uge.

Herbergspladserne må kunne åbnes hurtigt, hvis regeringen stiller garanti for betalingen. Barakbyer og hotelskib kunne anvendes som en ekstra foranstaltning for kommende indkvarteringsproblemer. Regeringen må samtidig indskærpe over for de kommunale myndigheder, at kommunerne skal leve op til deres vejlednings- og rådgivningsforpligtelser, når de bliver opmærksomme på personer, som henvender sig om et boligproblem, og at de skal sørge for, at der ydes en social indsats med henblik på at finde en varig løsning på de hjemløses boligproblemer.

En social indsats må også tage udgangspunkt i en erkendelse af, at en del af de hjemløse, der bor på gaden, er psykisk syge, narkomaner, alkoholikere eller har andre problemer, der gør, at de er ude af stand til selv at tage hånd om deres situation. Denne gruppe klarer sig måske under normale omstændigheder uden kontakt med det offentlige, men når en kold vinter sætter ind, søger de ind på herberger. Som minimum må man klare de hjemløses elementære behov, nemlig et sted at sove.

I november og december 1998, hvor temperaturen gennem en måneds tid var under frysepunktet, uddelte en privat borger soveposer og liggeunderlag til hjemløse i København. Et prisværdigt initiativ, der blev fulgt op af andre borgere. Også kirkerne meddelte, at de planlagde at holde kirkerne åbne, i tilfælde af at vinterens kulde fortsatte. Det er alt sammen hjertegode her og nu-løsninger, men det ændrer ikke ved, at hjælp til de hjemløse ikke skal være overladt til gode private borgeres velvilje, men er en opgave, som det offentlige må kunne løse.

Det må være muligt at yde en massiv indsats over for den gruppe af mennesker, der bor på gaden, dels ved en hurtig etablering af indkvarteringsmuligheder og dels med en social indsats, der virker på lang sigt.

Målet må være, at problemet med hjemløse i Danmark løses én gang for alle.